

הכוחות הסיניים הנלחמים בקוריאה

הארנון.

ביוני 1952, אחרי שתי שנות מלחמה הגיעה, לפי אומדנה, עצמת כוחות ה"מתנדבים" הסיניים שבקר ריאה לכדי קרוב למיליון איש. סבורים שבאונורים הקדמיים של מערכם נפרסו גופי צבא מתוך כשמונה "ארמיות" סיניות, המונות לפחות רבע מיליון חיילי קרהחזית. נוסף לכך, אומרות הידיעות שלרשות כוחות אלה עומדים לפחות 500 טנקים ואלף מטוסי סילון.

"ארמיה" כזאת, מכילה כרגיל שלוש דיביזיות רגלים, בעצמה כוללת של כ-26,000 איש. הדיביזיה גופה מורכבת משלושה רגימנטים בני שלושה גדודים כ"א. העצמה הכוללת של רגימנט היא כ-2800 איש בסך הכל, אבל כמעט כולם הם חיילים לוחמים. לגדוד הסיני תקן של 700 איש בערך, והוא מאורגן בשלוש פלוגות רובאים ופלוגה אחת של נשק-מסייע. נדמה שבתנאים היציבים הנוכחים, של מערכה-סטטית, נמצא השריון הסיני מאורגן במספר יחידות עצמאיות — ולא דוקא בעוצבות-שריון אמיתיות. יחידות אלו מורכבות מ-30—80 טנקים כל אחת, ואלה משמשים בעיקר כ"תותחים סע-עצמיים" משוטטים.

לכל דיביזיה סינית גדוד-ארטילריה משלה, בן 12 כלי-יריה, בעוד שלכל ארמיה — רגימנט-ארטילריה מסייע נוסף, המורכב מ-24 כלי-תותח. כן ארגנו הסינים כמה דיביזיות-ארטילריות, בכל אחת ארבעה רגימנטים בני 36 כלי-יריה. רגימנטים אלה מוצבים לסיוע הארמיות, לצורך מבצע מסוים ולמשכו*.

עד כמה שידוע, משאבי ההנדסה והקשר שבדי-ביזיות הרגלים הם מצומצמים מאוד. ביחוד ניכר המחסור בצידוד-קשר: כמות מלאי-הקוים ומספר מכ-שירייה-האלחוט, אינם מספיקים כל עיקר. דבר זה מאלץ את הסינים להעסיק מספר רב של רצים להעברת פקודות.

לדיביזיה הסינית תובלה-מכנית מועטה מאוד, ועליה להשתמש שימוש רב בפרדות ובסבלים. לכן אין זה מפתיע שבמתקפות (אופנסיבות) קודמות נתקשו הסינים קושי ניכר בקיום גופי-הגייסות הקדמיים שלהם.

תתוך The Army Quarterly אוקטובר 1952.

לפי קנה-מידה מערבי הרי המשאבים הרפואיים של הגייסות הסיניים הם פרימיטיביים עד מאוד; ותכופות צריך לפנות נפגעים באלגווקות גם על פני מרחקים ארוכים. נוהג זה שונה בתכלית מנוהג הפיגור המהיר של נפגעי האר"ם באמצעות הליקופטרים ואמבולנסים.

כלי-הזין

כלי-הזין הקבועים של הרגלים הסיניים הם הרר-בה ורימוך-המקל" הסיני. כלים אחרים שבמחלקה הם מקלעים-קלים בני 7.62 מ"מ ותת-מקלעים סוב-יטיים. גדודי רגלים מצוידים במרגמות בנות 60 מ"מ ו-82 מ"מ, ב"בוזקות" (חיקוי של מטל-הרק"טות האמריקאיות בן 3.5 האינץ'), במקלעים-בינוניים בני 7.62 מ"מ, ברימונים נגד-טנקים סוביטיים ואולי גם בכמה קנים-ללא-רתע בני 57 מ"מ. כנראה שאין מחסור בכלי-זין-הרגלים בגדודים של קרהחזית, אבל הסינים אינם מהססים להשתמש בכל כלי של האר"ם משיפול לידיהם. דומה, שכתוצאה מקשיים בהספקה-מתחדש (תספקות) בתחמושת — להבדיל מענין הכמויות המצויות בעין — קיבלו היחידות פקודות מדוקדות-מאוד שלא לבזבז תחמושת; ולעתים קרובות אף קובעים מכסות-קצובות להוצאת תחמושת.

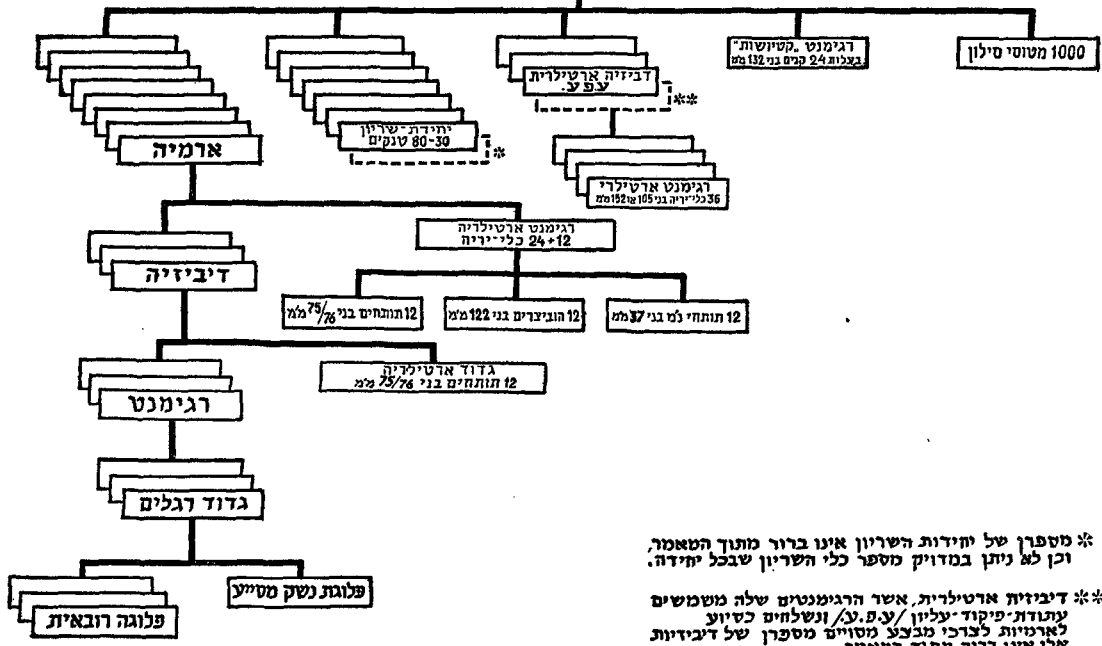
יחידות-משורינות סיניות שבקוריאה מצוידות בטנק-בינוני T-34², הנושא תותח בן 85 מ"מ. טנק זה היה רכב-הקרוב העיקרי של ברה"מ במלחמת-העולם השניה. במידת הידוע, לא השתמשו בפועל בקוריאה בטנקים-הכבדים מטיפוס "יוסף סטלין". כן סוברים שהסינים משתמשים גם במספר כלים סע-עצמיים מסוג T-2 J.S.² ("יוסף סטאלין 2"), הנושאים כלי-יריה בן 122 מ"מ**.

גדוד-הארטילריה שבדיביזיות-רגלים מצויד בדרך כלל ב-12 תותחים בני 75/76 מ"מ בעוד שרגימנט-הארטילריה-המסייע של ארמיה אפשר ויהיה מורכב מ-12 תותחים בני 75/76 מ"מ ו-12 הזבצרים בני 122 מ"מ, וכן מ-12 תותחים ג"מ בני 37 מ"מ. אשר לדי-ביזיות-הארטילריות הרי אלו מכילות כלים בני 105

* עין מאמרו של גנרל-פאלקובניק פ. סמסוגוב במערכות" (חוב' ע"ו עמ' 14) בדבר השימוש הסוביטי בעתודת-פיקוד-עליון ארטילריות.

** דהיינו — כלי-יריה, שהוצבו על מרכב של הטנק מהטיפוס האמרי.

הכוחות הסיניים שבקוריאה

* מספרן של יחידות השריון אינו ברור מתוך המאמר, וכן לא ניתן במדויק מספר כלי השריון שבכל יחידה.

** דביזיות ארטילריות אשר הרגומנטים שלה משמשים עתודת סיפוק עליון/צ.פ.ע/ונשלחים כסיוע לארמיות לצרכי מבצע מטוויס מספרן של דביזיות אלו אינו ברור מתוך המאמר.

מבנה הכוחות הסיניים הלוחמים בקוריאה

טבלה זו נבנתה על סמך הכתוב במאמר. אין היא משקפת אפוא, אלא את הידיעות שהיו בידי כותב המאמר ליום 1.6.52.

בבעיה כיצד להשיג מזון כדי מחיתם. כתוצאה, שעה שמתגייס האיש לצבא — הריהו כבר מחוסן מבחינה גופנית ורגיל לחיי מחסור ועוני.

גיוס החובה לכוחות סיניים אלה, הוא לתקופה בלתי מוגבלת. החייל מקבל מזון, מדים, משכורת זעומה — ונוסף לכך מקצים לו חלקת אדמה, המעור בדת בידי משפחתו בזמן העדרו. לפי קנה-מידה סיני הרי המשכורת, המזון וההלבשה הם טובים; ויתכן מאוד שמצבו החומרי של החייל טוב ממת-חלקו בחיותו כאיכר בביתו.

מאחר שרוב החיילים הסיניים הם נבערים — נוטים הם לעתים גלות חוסר-תפיסה וכרגיל יזמתם לקויה — חוץ לדברים (כגון — שדאות וכל מיני סידורי מניה-וביה בתנאי מחסור) שלגביהם פועלים בתורת יתרון האינסטינקטים וההרגלים הפרימיטיביים שלהם. הסיני הממוצע — כשרונו הטכני זעום, ולכן קשה מאוד השגת אנשים מתאימים לאימון כנהגים, מכונאים, וכמפעילי ציוד-מכני.

על אף היותו מחוסן מבחינה פיזית, גורמת בורר תו של החייל הסיני בשטחי ההיגיינה האישית להיותו רגיש מאוד למחלות כטיפוס ואבעבועות. מחלות אלו גורמות לשיעור גבוה של נפגעים שלא-כתוצאה-מקרב.

152 מ"מ, הנגררים ע"י סוסים או ע"י משאיות (מכונות-משא). כן ידוע שלרשות הסינים עומד לפחות רגימנט אחד של מטילי-רקטות, החמוש במטילי-רקטות בעלי 24 קנים בני 132 מ"מ*.

בימי המלחמה הראשונים מועטה היתה הארטי-לריה שבידי הגייסות הסיניים, אולם כיום רופא למח-סור זה; ועתה עומד לרשותם מספר ניכר של תותחים פעילים, שנתפרסמו בסיוע לגופי-הגייסות הקדמיים.

בסיכום אפשר להגיד, שנראה כי הסינים בקוריאה משתמשים באוסף גדול ומגוון של כלי-זינוק, שמוצאם מאומות שונות ורבות. אם גם דומה שאין מחסור בכלי-זינוק, הרי יתכן מאוד שהסוגים השונים המרובים הנמצאים בשימוש יוצרים בעית-אחזקה, אשר תעמוד-בעינה כל עוד לא תושג האחדה מסדר ימת. ניתן לשער, שאם תמשך המלחמה עד-אין-קץ יחומשו הסינים ביום-מך-הימים בשלמות בכלי-זינוק סובייטיים.

החייל הסיני בקוריאה

הרוב המכריע מבין החיילים הסיניים הם איכרים, פשוטים ונבערים, אשר במשך כל חייהם התלבטו

* מסוג ה"קטיושות" הסובייטיות.

החינוך המדיני בדוקטרינה הקומוניסטית מהה תמיד חלק חשוב באימוגו של כל חייל ובחייו; ובמשך כל תקופת שירותו ובכל רמותיו מעניקים לו הדרכה מתמדת כזו.

כתוצאה מהתחנכו בתנאים קשים, נראה החייל הסיני כמחוסן בפני איהנוחיות והמחסור הכרוכים במלחמה, ואין הוא מצפה שיזכה במידה-התקינה של נוחות-החיים. אין הוא אמנם בבחינת קנאי גמור, אך בדרך כלל הנו אמיץ-מאוד, ואינו מגלה פחד רב מפני המות. בהיותו מורגל לציית לבעל-הסמכות ונכנע על נקלה למשמעת הריהו נעשה במהרה חייל טוב, ויריב שבשום-פנים ואופן אין לזלול בו מתוך הנימוק ש"רק" בן-סין הגו.

המקטיקה

כאשר הופיע הצבא הסיני לראשונה בקוריאה, היה זה בעיקר חיל-רגלי, שלקה המורות באשר לשריון, ארטילריה ומטוסים. אולם כיום הוקנו רוב הליקויים הללו, ואף הוקם כוח אוירי רחב-ממדים. בשנים-עשר החדשים האחרונים נתגלה שינוי ניכר גם בטקטיקה. ה"אופנסיבה הששית", זו שהתרברבו על אודותיה רבות וציפו לה ארוכות — לא נפתחה מעולם; ובמקומה הסתפקו הסינים בכך שנשארו בעיקר-ש"דבר במצב הגנה, פרט להת-קפות מקומיות נגד דיביזיות, בריגדות וגדודים מסר ימים, תוך מטרוה מוגבלות-בהחלט. יתר-על-כן — וכנראה, בשל העדיפות-האוירית של האו"ם — גר מת הסינים עתה היא להשאיר בבחינת בלתי-נראים במשך היום, הם מסתפקים במבצע-לילה בלבד. חשוב לציין, שתודות לכשרונם של הסינים בהסוואה והעלמה — אין כלל בטחון שניתן יהיה לגלות בעוד מועד את ביצוע ריכוזי הגייסות לקראת מתקפה — וזאת, על אף הסיור-האוירי המתמיד המקיים ע"י מטוסי האו"ם.

מבין כל תכונות הגייסות הסינים — זו העושה רושם רב ביותר הריהי יכולתם לחפור — ואת זאת עושים הם כל זמן שאינם עסוקים בפעולות ממש. הם מבלים את כל זמנם בהתקנת קילומטרים-על-קילומטרים של חפירות-קשר ובבנית "בונקרים" צמוקים מרובים, שחלק גדול מהם ערוך בעומק שלוש דיוטות מתחת-לרקע.

אשר לטקטיקה הכללית של הסינים, הרי באר פנסיבות-המוגבלות, שנערכו מפעם-לפעם בין קיץ 1951 לקיץ 1952, השתמשו עדיין בהתקפות-ההמו-ניות. במגמה ל"הרוות" את קו-ההגנה של היריב

ע"י עצם הריכוז-המספרי של התוקפים*. אולם עכשיו, משחיקו את הארטילריה שלהם וגם סיוע אוירי עומד לרשותם — יתכן כי ישתמשו, במקרה של מתקפה-רבתי נוספת, באורח-פעולה מושכלים יותר, כדי להמנע ממספרי-הנפגעים העצומים הכרוך כיום בהתקפות-בהמון מהסוג הנ"ל.

מבחינות אחרות לא הפעילו הסינים דרכים-טקטיות חדשות ראיות-לציון. בדרך כלל נתאשרה מחדש, ע"י הגיסונות בהם עמד חיל-הרגלים של האו"ם, חשיבותם של עיקרי-היסוד המקובלים, כגון: הצורך בהגנה-היקפית, ערכו של השטח הגבוה, ההכרח בהתחפרות ובפטרזולים תדירים ונחיצותן של בקרת-אש ומשמעת-אש טובות.

התקנה

רוב ההתקפות האחרונות של הסינים נערכו עם אור-היום האחרון או תחת מסוה החושך. את הכוחות המתקפים מהוים כרגיל גייסות מגופשים (שהחלי-פרכות ונחו) אשר מתכנסים באזורים-עורפיים ונעים קדימה בשעות הלילה בכמה מסעות-מואצים, לעתים תכופות אף בריצה, בשעות היום נחבאים גייסות אלה, במסע-הגישה שלהם, בתוך כפרים ובגיאות עמוקים. נזהגם הרגיל של הסינים הוא לבצע תחילה נגד עמדה המיועדת-להתקפה שורה של התקפות-בוזחן זעירות, אשר יש והמשתרעות, לעתים, על פני תקופה בת כמה שבועות. מטרת התקפות-בוזחן אלו היא לחפש נקודות-חורפה, לקבוע מהן העמדות הקדמיות, ומקומות-המצאם של כלי-הזון הכבדים. משמוכן, לבסוף, החיל הסיני להתקיף, הריהו נמצא חוזר אל נהג-המזרח הרגיל של עריכת התקפות-בהמון בחזית-צרה, בנסותו "להרוות" את מערך-ההגנה, פשוט ע"י עצמה מספרית.

כיום יש בידי הסינים המשאבים הדרושים בשביל שיהיה למבצעים הסיוע של אש-ארטילריה מדויקת וכבדה, אשר לעתים מתחילה שעות אחדות לפני התקפת הרגלים. כמות האש גדלה והולכת בתמידות, והיא מגיעה עד לשיעור נמרץ עם בוא שעת ה"ש". כאשר חיל-הרגלים הסיני מתקיף בפועל הריהו נע באופן מאוד מהודק בעקבותיהם של ריכוזי-האש-הארטילרית המונחתים, עד כי ידועות הודמניות בהן תפס יעד עוד טרם תמה האש-הארטילרית שכוונה

* המושג של "הרוות" כוחות-ההגנה — החל על קרבות-קרקע, התקפית-מן האויר, עליות-בחוף ועוד — משמעותו, עריכת התקפות-משנה כה רבות בזמן-ובעונה אחת. ע"י תוקפים, או יחידות-תוקפות, כה מרובים, עד שאין עוד סיפק בידי כלי-הזון המגינים לכוון את אשם, באותו פרק-זמן נתון ולו גם קצר, נגד כל התוקפים, או אף נגד רובם.

אליו. כרגיל משתדלים הסינים ללכוד יעד ע"י הסתערות ישירה, המסתייעת ע"י מאמץ מקביל, באותו זמן עצמו, לפיתח אותה עמדה מהאגפים. בהודמת גויות אחרות מנסים הם לבחוק את המתחמים המוגדרים הקדמיים כשגייסות אחרים משלהם נעים אל-מסביב לאגפים, בכדי להתקיף עמדות שבעומק מערך-המגן, ואזורי הצבת-התותחים.

חיל-הרגלים המסתער מווין כרגיל בתת-מקלעים ורימונים. אש-הסיוע מקרוב ניתנת ע"י מרגמות וע"י מקלעים בינוניים, והלור-מוזים קדימה במהירות רבה. משתמשים הרבה בקלעים-גנותבים לצרכי-הכונה, בזיקוקין, בחוצרות ובמשרוקיות — בכדי לקיים שליטה בגייסות המתקפים, ולהנחותם אל מטרותיהם.

הסינים סומכים על אש-ארטילריה כאמצעי להשגת גדרות-תיל ומוקשים. עם זאת נושאים אתם הגייסות-התוקפים תכופות גם "טורפדות-בנגלור" ומעשיית-חבולת אחרים מתוצרת-בית, בכדי להבקיע פריצה בכל גדר-תיל שלא נפרצה.

תכניותיהם של הסינים אינן נראות כגמישות ביותר — ויתכן שזוהי תוצאה ממחסור באמצעי-קשר. על כן, כאשר סידוריה של התקפה נמצאו משתבשים — רב הסיכוי כי הסינים יפסיקו את הקרב זמן-מה לאחר חצות, ו"יתגדרו" חיש-מהר לעבר הקוים שלהם, כדי לחכות למחפהו והגנתו של הלילה הבא — ולנסות אז את מזלם בשנית. אכן, אם אמנם מצליחים הם — כי אז הריהם מתחפרים במהירות, מביאים קדימה מרגמות ומקלעים, ועד מהרה מגבשים את העמדה שנלכדה.

ה ג נ ה .

מצאנו שבהתגוננות מוכנים הסינים לותר על אותו שטח שאינו נחשב כחיוני להגנת העמדה-הראשית. באותו זמן עצמו משתדלים הם לאלץ את הגייסות המתקפים להיפרס, ולסבול אבידות, תוך כיבוש אותו שטח. אבל אם נערכת התקפה נמרצת לשם לכידת שטח חיוני, הריהם מתגוננים בתוקף רב. נראה שהסינים מעדיפים הגנה-בעומק, לאורך חזית צרה, והם מחזיקים ברוב תואי-השטח הקטנים המוליכים אל העמדה הראשית. אין הם מחזיקים במדרונות-קדמיים במשך היום, אלא אולי בראשו של תנאי-שטח, במקום שאפשר לגשת אליו מהעורף באמצעות מנהרות. אולם בלילה תופסים הם מדרונות-קדמיים בכמה מקלעים-קלים ורובאים, הנערכים כים כרגיל, במחצית מורד הגבעה. כלי-זינון אבטורטיים נוספים ורובאים נוספים נמצאים אחורנית

יותר, בעמדת-ביניים, כשהמקלעים מוצבים בראש הגבעה. המרגמות מוצבות במדרונות-העורפיים, רק מקצת מתחת לקר-הרכס, כשמרגמות ומקלעים נוספים ערוכים על תנאי-שטח אחרים, שבצבר העורף. במצב-ההגנה אין הסינים חדלים מלחפור, והריהם "זוחלים" בתמידות קדימה תוך חתירה זו באדמה. מיד עם תפיסתו של תנאי-שטח, הריהם מתחילים לעמול למען הקיף את העמדה ב"חפירת זחילה" עמוקה, ולאחר מכן הם חופרים שלוחות ממנה לכל הכיוונים. הם חופרים עמוק, ומששלמה שרשרת חתירה, נמצא כי יש ביכולתם לרכו גייסות לכל בקר דה רצויה מבלי שהדבר יתגלה לעיני יריב. שוחות-כלי-זינון מרוחקות בדרך כלל כששה עד שמונה מטר אחת מחברתה, והן מוסוות היטב. תחפורות-המק"בים מותקנות בגודל שיאפשר להכניס לשם את הצות כולו. הסינים ממעטים להשתמש בתיל-דוקרני, אולם הם טומנים תכופות מוקשים ו"טורפדות-בנגלור" בדרכים אשר נראה מראש כי עשויות הן לשמש כנתיבי-גישה. לעתים משתמשים הם גם ב"מלכודות-פתאים".

אם נלכדה עמדת-הגנה משלהם, נסוגים הם לערך רף לעמדה-המותקנת הבאה, לעתים — בהשאירם "חבורות-התאבדות" שנועדו למתן אש מתוך בורות, ומעורפו של היריב, גם אחרי שנלכדה העמדה. כמר, כן, הם משגרים פטרולים, כדי לחלוש על דרכי-גישה אפשריות אל העמדה ובכדי להעסיק בתמידות את היריב בהתקפות-בוזן קטנות נגד עמדותיו הראשיות. תכניות להתקפות-נגד הן מוכנות-תמיד מראש בשביל כל עמדה-הגנתית; הצבא הסיני גילה את היכולת לערוך התקפת-נגד כזו, בעצמת שתי פלוגות, תוך שעתיים מהרגע שהעמדה נשמטה מידיו. יתכן שאפשר לסכם את הטקטיקה-ההגנתית של הסינים במלים אלו מתוך ההלכה-הטקטית שלהם-עצמם, האומרת: "כאשר האויב מתקיף, אנחנו מתגוררים. אם התקפתו הן עזות מדי, אנחנו נסוגים. כאשר הוא מתעייף, אנחנו מתקיפים. כאשר הוא נסוג, אנחנו רודפים הורגים".

פ י ט ר ו ל .

בשל העדיפות-האווירית של כוחות האו"ם בקרב ריאה נאלצים הסינים להשיג את רוב הידיעות שלהם באמצעות פטרולים. הללו משתנים בגודלם, מארבעה ועד 20 איש לפטרולי-סיוור, ועד כדי עצמת פלוגה — לפטרולים-לוחמים.

פטרולי-סיוור נעים בשקט גמור, ומנצלים את פני-הקרקע בחריצות רבה. תפקידם העיקרי —

לסייר שדות-מוקשים וגדרות-חיל. ולגלות נתיבי-
תנועה המוליכים דרך עמדות היריב העיקריות ומס-
ביב להן.

פטרולים-לוחמים נושאים תת-מקלע וכמות
של רימונים; לעתים נראה כי הם מקימים רעש במת-
כון, בכדי למשוך אש — למען גלות את מקום-המצ-
אם של כלי-הזינוק אשר ליריב. הם מנסים לתפוס גם
פטרולים משל היריב, בכדי לקחת שבויים.

נהוג שימוש רב בסוכנים ו„חוצי-קיום“ (מסת-
כנים) כדי להשיג ידיעות בעורף קו-היריב,
ואירע לא פעם שחבורות קטנות של חוצי-קיום ניסו
את ידם במארב באזורים-עורפיים. לאמת-של-דבר,
אין זה קשה כל-כך לעבור את הקיום בארץ-פרא
כקוריאה, אולם, משעברום הריהם מתגלים, לרוב,
או שהם מוצאים את-מותם בשדות-המוקשים של
יריבם.

ה מ ל ח מ ה ב א ו י ר

עד כה לא ניסו הסינים אלא מלט להשתמש
בכוחות-האוויר שלהם שימוש תוקפני, אולם יכולתם
ההגנתית עלתה והשתפרה בתמידות מאז פרוץ ההת-
נגשות בקוריאה. כיום כבר מוצבים תותחים ג"מ
סביב האזורים החשובים ביותר, וגם אורגנה מערכת-
אזהרה-מוקדמת מספקת. משמופיעים באזורים-הקד-
מיים של הסינים מטוסי-יריב, מופעלים נגדם לעתים
קרובות כלי-זינוק אבטומטיים מרובים. תורתם ההגנ-
תית של הסינים מושתתת כנראה יותר על נקיטת
אמצעים פעילים להגנה-אווירית, המופנים נגד
אווירית-היריב, מאשר על אמצעיה הסבילים.

ה ת ע מ ו ל ה

בעקביות עושים הסינים נסיונות להשפיע על
כוחות או"ם ע"י תעמולה, באמצעות כרוזים ומשד-
רים, ברשתות-האלחוט הנהוגות ביתידות-הפועלות.
כן מוגשות לחיילים בקביעות הומנות לסוד לשם
שיחת-רעים וליהנות מחברתן של נשים חמודות;
ובמשך תקופת-הגיהומולד נמצאו אפילו עצי-אשוח

קטנים בשטח-ההפקר, כשהם מקושטים מתנות זולות
וכרוזים. מפעם לפעם אף מוצאים שם מכתבים
שונים, הבאים כביכול משבויים. מסיבה זו או אחרת,
מוסיפים כנראה הסינים להאמין כי פעילות מסוג
זה תוכתר בהצלחה.

ה ה ל כ ה - ה ת ק ט י ת

מסמכים שנפלו לידינו מעידים שהסינים רשמו
לפניהם כמה דברים בנוהגם של כוחות או"ם בתור
חולשות טקטיות.

אחדים מאלה מובאים בסיכום דלקמן:

- (א) קביעות הנוהג להתקיף עם אור-השחר הראשון.
- (ב) חוסר רגילות בפעולות-לילה.
- (ג) חוסר רגילות ברימונים.
- (ד) נקודות-תורפה בענין הסבילות הגופנית.
- (ה) סירוב הרגלים להכנס לקרב מבלי שתנתן אש בת-ממש מסוגי-הנשק המסייעים.
- (ו) נטייתם של הגייסות להפקיר ציוד-כבד שעה שנמצאו מנותקים.
- (ז) יעילות מופחתת של טנקים, ארטילריה ומ-טוסים בשעות הלילה.
- (ח) נטיה ל„הצטופף“, אגודות-אגודות, בשעת התקפה.

הערות אלו אינן חסרות-ענין, כי סימן הן לעוב-
דה שהצבא הסיני משתדל בהתמדה לשפר את
יעילותו הלוחמת ע"י ניצול חולשות יריביו.
אין ספק שהצבא הסיני, כפי שהוא קיים עתה
בקוריאה, הריהו מנגנון-לוחם רב-עצמה. אם ינסה
בזמן-מך-הזמנים את כוחו באופנסיבה נוספת,
ויתאמץ לדחוק את כוחות האו"ם מהארץ, תתפתח
בודאי מערכה-רבתי בין שני צבאות אדירים.
המסוגלים שניהם לגרום נזק רציני אחד למשנהו.
ה ע ר ה: זוהי הערכת המצב הכללי ליום 1.6.52.

ספח את תכונות-הגבורה בקרב: אל-פחד בפני קרב, בפני עיפות זבפני פעולה ממושכת; אל
מפחד מלחום מספר קרבות בזה-אחר-זה, תוך תקופת-זמן קצרה, ללא הפוגות.
(אחד מ-עשרת העקרונות הצבאיים של צבא השחרור העממי).